

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

23 de Abolitione criminum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

crimine, in patria oppugnata, vel prodrata, peculatus, sacramento-
rum desertione, d. l. fin. §. si de aboli. Hæc tabolatio commo-
dum illud reo adfert, vt communi iure ab eo, qui ita per eam desitit, ac-
cusari non possit, l. qui desitit, ad Turpil. P. l. accusationem, C. qui
accus. non poss. nisi impetrauerit a principe abolitionem ab aboli-
tione intra triginta dies, a die prioris abolitionis computandos, l. i.
C. de aboli. Attamen reus ab accusatore per abolitionem hanc liber-
atus, poterit ab alio accusari de eo crimine, si secundus ostendat
priorem accusatorem collusisse cum reo, & præuicasse, l. si
quis homicidii crimen, de accus. C. ca. fin. de collus. deteg. quia & iu-
dex ex officio tunc inquirere potest, l. i. §. 2. eod. l. aboli. C. de abo-
li. Repetere & quis potest abolitus hoc modo accusationes, si
suas vel suorum prolequatur iniurias, l. si cui crimen, §. si idem crimi-
nibus, de accus. in P. dum modo iam antea delatus exemitus a reis sit,
non alias, l. licet tamen, §. si eo. P.

7 Item tabolatio criminis priuata fit, moriente accusatore, vel
alia causa simili impediende quominus accusare possit, l. aut pri-
uatum, 10. ad S. C. Turpil. Et hæc petitur a reo, postquam quoque
intra triginta dies viles, alii licet repetere accusationem, l. 3. §. fin.
de accus. in P. l. pen. de pub. iudi. in P. Item si libelli inscriptionum
accusatoris legitime ordinari non fuerint, rei nomen aboletur, &
ex integro repetendi potestas fiet, Paul. in l. 3. §. quod si libelli de ac-
cus. in P. Ex parte rei contingit priuata abolitio tot fere modis,

9 quor extinguitur pœna criminis: veluti pœna temporali, quæ de-
scendit ex sententia, Pap. l. fratres, 33. de pœ. in P. §. l. ut quo & abo-
litio videtur differre a restitutione in integrum eorum, qui sen-
tentiam passi sunt, quæ restituit pœnam iudicatam & nondum
subitam, vel nõdum perfecte impletam, cum bonis & iuribus rei,
quibus per sententiam erat priuatus, l. fin. de sen. pass. & resti. C. Fit
autem liberatio hæc proposita accusationis, pœna implera: veluti
ex soluto debito: Et solutione actus tollitur obligatio, §. i. quib. mo-
d. toll. obli. Delinquendo autem quis se obligat ad pœnam lege, com-
mittendo in prohibitionem, l. obligamur aut re. de obi. Et proinde
lucione pœnæ ab accusatione, quæ ad pœnam poposcit, liber reus

10 est. Liberatur t quoque ab accusatione quæ pœnam reposcit,
qui moritur in reatu: & ita pœna, quæ ad castigationem inferitur, l.
si pœna, de pœ. in P. euanciscit, non existente qui eam patiatur, l.
aut priuatum, 10. §. l. in senatusconsultum, §. si propter mortem, ad S.
C. Turpil. in P. & lege dicitur facta abolitio. Non secus, ac lege in-
anis est actio, quam inopia debitoris excludit, l. nam is nullam, de
dol. P. Et antea sæpe diximus crimen morte, l. 3. §. fin. de accus. P. l.
de sancto. de public. iud. l. i. §. 2. si reus vel accus. mori fuer. paucis ex-
ceptis, extinguitur, quæ enumerat gl. in d. l. si reus, &c. De hinc & præ-
scriptione aut tempore summouetur reo accusator; qui nec ca-
lumniam notatur, si præscriptione excludatur, l. quæ reatur, 11. ad S.
C. Turpil. vt si quinquennium a die adulterii commissi lapsum sit,
l. mariti lenocinium, §. hoc quinquennium, §. §. quinquennium, ad l.
Iul. de adulter. in P. l. adulter, C. eo. si maritus intra sexaginta dies nõ
egerit, non possit postea iure mariti accusare, l. si maritus, in 2. §. si
negauerit, eo. in P. Et generaliter abolerunt præscriptione accu-
sationum institutiones per lapsam viginti annorum, l. quæ reatur, ad l.
Corn. de falsi. cum venerabilis, §. intelleximus, de except. vt & decla-
rauitur initio, dum ageremus de tempore delictis considerando,

sup. lib. 30. cap. 7. Per abolitionem etiam specialem seu priuatam
crimini indulgam, abolitio censetur accusatio, quæ eam naturam
sibi arrogat, dum fit gratia delicti, vel per indulgentiam, vel resti-
tutione a principe facta. De gratia delicti tractamus in crimine
homicidii. Indulgentia a principe concessa perimit pœnam, non
infamiam, l. fin. C. de gener. aboli. l. cum indulgentia, 10. l. generalis, 7.
de senen. pass. lib. 9. C. inu. §. 1. ad tempus, C. de iis qui no. in su. quia fa-
mam non restituit, nec bona, nisi specialiter dictum sit, l. 2. de sen-
en. pass. C. neque actiones quæ ante competebar, l. si ademptis, C.
eodem. non obligationes quibus vinciebatur, l. tutor filiorum,
eod. non patriam potestatem, l. indulgentia, de generalis aboli. C.
Quæ omnia tamen restituit restitatio in integrum, quia reddit
sententiam passio pristinum statum, quem ante sententiam con-
demnationis habebat, l. i. eod.

11 12 Abolitio t alia est generalis, quæ remittit crimina vel abro-
gat accusationem eorundem ad tempus, vel ia perpetuum. Oblitio
seu obliteratio delictorum sæpe data multis peccantibus, vt
ad meliorem frugem redirent, & tranquillitas in sibi metuētibus
& cita rebellantibus pararetur. Hæc abolitio amnestia seu oblitio
iniuriarũ dicta est: cuius lex lata olim Athenis pulsus triginta tyrā-
nis, vt seditionibus diffusi homines in amicitiam redirent, vt scri-
bunt Iustinus, in 5. Plutarchus, in Polit. Eandem post mortem

Iulii Cæsaris suasis Cicero pro seclatoribus Bruti & Cassii, pro dis-
cordiarum obliuione, teste Appiano Alexandrino, lib. 2. belli Ci-
uil. & Velleio Pater. lib. post. bistor. Rom. Et Flautius Vopiscus tra-
dit, in Aurelia. sub Aureliano amnestiam publicorum delictor-
um decretam fuisse exemplo Atheniensium. Sic & Herodianus,
in 3. refert, impunitatem datam a Seuero Cæsar. militibus, quid
barbaros transfugerant. Eamque amnestiam in Gallia vidimus
sæpe nostris temporibus infelicibus ob crebras rebelliones &
religionis prætextu seditiones, sæpius forsitan quam expedire vi-
deatur quibusdam repetitam: neque tamen ideo meliores, sed
audaciores indulgentia euasisse. Fuerunt & alie causæ abolitio-
nis generalis vel publicæ, vt ob diem insignem, ob publicam gra-
tulationem, vel ob rem prospere gestam, l. abolitio, §. ad sena. Tur-
pilia. ob læticiam aliquam, honorem domus diuine, vel alia ex
causa, Vipsian. in l. si interueniente, 12. ad senatus. Turpilia. Post
abolitionem hanc publicam, quæ suspendit potius accusatio-
nem, quam genus certum remittit delicti, repeti potest accusatio,
vt finitis feriis, ob quas indulgetur ab accusatore primo vel alio,
intra triginta dies a finita abolitioe, l. aut priuatum, §. fin. & l. si in-
terueniente, eod. P. l. i. C. de gener. aboli. Quod in priuata abolitioe
diuersum est, l. mulier, §. fin. ad senatus. Turpil. P. nisi expresse per-
mittatur repetitio a principe, l. i. de aboli. C. Refertur autem abo-
litio generalis hæc ad accusationes iam institutas, non autem ad
eas, quæ post abolitionem fiunt, l. 2. de gener. aboli. C. Ideo Cati-
liana de vi damnato, & hoste cum Manlio iudicato, ceteræ multi-
tudini, quæ cum secuta erat, parcens senatus diem statuit, ante-
quam sine fraude liceret ab armis discedere, citra condemnatos
rerum capitalium, Dion Cass. lib. 37.

Neque t etiam abolitio remittit lucrum, quod delinquens
ex delicto commissio & abolitio consecutus est, si id ex pecunia pu-
blica constatum sit: veluti quando rata facta sunt, quæ a Sylla di-
ctatore & eius iussu facta fuerunt crudeliter erga necem profici-
ptorum. Tamen horrendis criminibus non retractatis a Catone
Vticensi, Plutar. in Caro. Vticen. quæstore in ius vocati rei sunt, &
pecunia publica repetita, quæ apud eos esset, prodicione & par-
ticipio acquisita.

De Iudicio Criminum, & Differentiis inter ci-
uilia & criminalia iudicia.

Cap. 24.

- 1 Iudiciorum ciuiliũ & criminalium differentia, & seq.
- 2 Crimina cur esse impunita non debeant. eod.
- 3 Iudicia criminalia prius fuerunt quam ciuilia.
- 4 Procuratores in causis criminalibus ad agendum, vel defenden-
dum non admittuntur: in ciuilibus contra. Et 4. & 13.
- 5 Rei criminum ex proprio ore respondere, & examinari debent su-
per crimina.
- 6 Anacrisis quomodo fiebat, & facienda sit.
- 7 Reus pari favore, ac accusator audiendus a iudice in defensionibus,
& quomodo audiebantur. 6. 7. & 8.
- 8 Aduocati & oratores vbi inprobati.
- 9 Inuidius damnari non debet.
- 10 Absentium reorum quæ sint pœna.
- 11 Annotationes bonorum absentium reorum quomodo, & quan-
do fiant.
- 12 Accusans alterius in iudicio puniendus.
- 13 Procuratores qui dicuntur.
- 14 Procurator in reus suam quomodo dicatur.
- 15 Appellare quare liceat vni cuiq; pro reo condemnato.
- 16 Appellationis introducenda ratio.
- 17 Causæ conuictas si sit vt vnus ex reis persequi alius possit.
- 18 Tutor mortem defuncti patris pupillis tenetur accusare.
- 19 Domini agere possunt pro seruis, & illos defendere, quare,
- 20 Procurator in criminibus priuatis, non publicis accedit: & quare
ita varie.
Nobiles quomodo, & quare a iudiciis criminum reiecti, 10.
dem.
Iphicratis factum ad obtinendam criminis absolutionem, 10.
dem.
Iniuriarum actio quomodo prosequenda. eod.
- 21 Patronus per procuratorem quare possit ingratus in accusare lib-
berium.
- 22 Populica actio quare agendo, & non defendendo admittit procur-
ratorem.

